

1. Komunikat prasowy **SPIUG** z 15 marca 2021 r. nt. *Wykorzystanie zielonych gazów w tym wodoru jako jednego ze sposobów do dekarbonizacji ogrzewnictwa* ([plik 02. na niniejszej wirtualnej podstronie PPTE2050](#)) obrazuje dobitnie, że przyczyn oporu przeciwko transformacji TETIP do elektroprosumeryzmu trzeba szukać nie tylko na rynku końcowym energii elektrycznej, chociaż ten jest niewątpliwie najważniejszy na płaszczyźnie rozstrzygającej cywilizacyjną transformację od rynków końcowych energetyki WEK-PK do rynków elektroprosumeryzmu. Mianowicie, trzeba szukać w całej „eksplodującej” przestrzeni społecznej. Przy tym w 2021 r. (na starcie konsolidacji transformacji TETIP do elektroprosumeryzmu) trzeba w szczególności szukać na całej płaszczyźnie kształtowania skomplikowanych procesów dających się opisać hasłowo: pretendenci do rynków elektroprosumeryzmu vs podmioty zasiedziały na rynkach końcowych energetyki WEK-PK.

2. O ile najważniejszym (krytycznym) na tej płaszczyźnie jest w stanie początkowym transformacji TETIP do elektroprosumeryzmu (tu w stanie 2021) wywołany już rynek końcowy energii elektrycznej (p.1), to najbardziej ciekawym z punktu widzenia badawczego (zarówno w sferze podstaw fundamentalnych jak i działań praktycznych) jest rynek końcowy ciepła. W aspekcie paliwowym jest to rynek należący w dominującej części do dwóch sektorów energetyki WEK-PK: do górnictwa węgla kamiennego i do gazownictwa (śladowo także do sektora paliw płynnych (segment oleju opałowego). W aspekcie rynkowym (biznesowym) są to dwa rynki: rynek systemowy (sieciowy) oraz rynek źródeł obiektowych (czyli bezsieciowy rynek prosumencki). Podkreśl się tu, że w Polsce udział rynku sieciowego ciepła jest największy w UE (co jest spuścizną po gospodarce socjalistycznej, od której establishment sektorowy – łącznie z politycznym i samorządowym – nie potrafił się uwolnić w ciągu trzydziestu lat, i co musi być traktowane jako przesłanka niezdolności podmiotów zasiedziały do działań w każdej transformacji w trybie innowacji przełomowej, nie tylko energetycznej).

3. Do celów recenzji Komunikatu prasowego **SPIUG** przedstawia się w niniejszym punkcie strukturę polskich rynków ciepła 2019 zgodną z oficjalną statystyką (sprawozdawczością), ale przetworzoną do standardów metodycznych transformacji TETIP do elektroprosumeryzmu (w tym miejscu autor recenzji wyraża podziękowanie doktorowi Krzysztofowi Bodzkowi za weryfikację różnorodnych pierwotnych danych internetowych).

1° - strukturę rynku ciepła charakterystyczną dla oficjalnej polskiej statystyki przedstawia tab. 1. Podkreśla się, że jest to struktura odmienna od standardu metodycznego transformacji TETIP do elektroprosumeryzmu stosowanego na platformie PPTE2050 w dwóch aspektach. Pierwszy jest związany z wyłączeniem z tego ostatniego (dokładniej, z odrębnym traktowaniem) ciepła dla przemysłu i budownictwa (jako sektorów gospodarczych). Drugi z wyłączeniem (z odrębnym traktowaniem) ciepła pozyskiwanego z biomasy. Podkreśla się to, aby nie wystąpiły tu żadne wątpliwości przy porównaniach danych z tab. 1 z oszacowaniami (heurystykami) bilansowymi stosowanymi na platformie PPTE2050.

Tab.1. Struktura polskiego rynku ciepła (2019) charakterystyczna dla oficjalnej polskiej statystyki (po częściowym przetworzeniu / po częściowej zmianie nazewnictwa i jednostek) do standardu metodycznego TETIP

Cały rynek ciepła: 273 TWh (983 PJ)	Rynek bezsieciowy ciepła (ciepła obiektowego, prosumencki): 207 TWh - ciepło niesystemowe: 747 PJ	Gospodarstwa domowe: 135 TWh (485 PJ)
		Handel, usługi i inne: 18 TWh (66 PJ)
		Przemysł i budownictwo: 54 TWh (196 PJ)
	Ciepło systemowe/sieciowe: 66 TWh (236 PJ)	Gospodarstwa domowe: 45 TWh (163 PJ)
		Handel, usługi i inne: 6 TWh (23 PJ)
		Przemysł i budownictwo 14 TWh (50 PJ)

2° - każda dyskusja transformacji rynku ciepła w rynki elektroprosumeryzmu (nie tylko weryfikacja za pomocą zaawansowanych technik tripletu paradygmatycznego) musi mieć u podstaw strukturę procentową jego bilansu paliwowego dla stanu początkowego (transformacji), z podziałem na ryki: bezsieciowy oraz systemowy. Strukturę tę przedstawia tab. 2.

Tab. 2. Struktura paliwowa (2019) ciepłownictwa w Polsce (w proc.)

	ciepłownictwo	
	besieciowe	sieciowe
Węgiel	50	75
Gaz	30	10
Biomasa i inne OZE	20	5
Olej opałowy	~ 0	5
Inne	~ 0	5

4. Istotą transformacji TETIP do elektroprosumeryzmu jest stopniowe, krok po kroku, wykorzystanie istniejących zasobów (technologii, potencjału finansowego, kompetencji) możliwych do wykorzystania w środowisku produktywności krańcowej i kosztów krańcowych przez pretendyentów zgodnie z sekwencją: pasywizacja budownictwa, elektryfikacja ciepłownictwa, elektryfikacja transportu, reelektryfikacja OZE. Wyczerpywanie się zasobów jest impulsem do rozwijania w środowisku konkurencji (z wyprzedzeniem właściwym dla rynków konkurencyjnych) potrzebnych nowych technologii. Przy tym regulacje prawne nie mogą blokować wykorzystania istniejących zasobów. Komunikat prasowy SPIUG negując (nie wprost) potencjał elektroprosumeryzmu jak w zwierciadle pokazuje mentalną niezdolność podmiotów zasiedziały na rynkach źródeł ciepła zasilanych paliwami kopalnymi (w tym wypadku dostawców i importerów kotłów gazowych) do otwarcia się na budowę rynków elektroprosumeryzmu (i pokazuje ich, podmiotów zasiedziały, trwanie na pozycjach obronnych sprowadzających się do blokowania pretendyentów, zamiast konkurowania z nimi). Poniżej przedstawia się wybrane uwagi w tym kontekście, i w całości do Komunikatu. Strukturyzacja uwag wynika z tripletu paradygmatycznego monizmu elektrycznego (stanowiącego fundament transformacji TETIP do elektroprosumeryzmu) chociaż formalnie nie jest to uwidocznione. Uwagi są ograniczone do trzech grzechów głównych Komunikatu.

1° - negowanie podstaw fundamentalnych i stawianie ponad nie polityki UE jest pierwszym grzechem głównym Komunikatu prasowego SPIUG przeciwko

elektroprosumeryzmowi. Zamiast popełniania tego grzechu trzeba stosować w tym wypadku trzy przykazania mające podstawy w paradygmacie elektroprosumenckim: patrzeć politykom na ręce (ufać im w bardzo ograniczonym zakresie), ostrzegać przed skutkami korporacjonizmu państwowego (stałe przypominając socjalizm), demaskować sojusze polityczno-korporacyjne (pokazując ich skutki). W szczególności cały Program Odbudowy i erupcja rozdawnictwa pieniędzy (w dużym stopniu między grupy podmiotów zasiedziały na rynkach końcowych energii należących do energetyki WEK-PK) na koszt przyszłych pokoleń trzeba porównywać stale do skutków polityki WPR (Traktaty Rzymskie, 1957) stanowiącej ciągle przeszkodę dla budowania innowacyjności i odporności UE na kryzysy mające źródło w korporacjonizmie. W unijnym Programie Odbudowy widoczne stają się w tym kontekście między innymi działania polityków na rzecz ochrony sektora gazowego,

2° - drugim grzechem głównym, który ma w sobie Komunikat prasowy SPIUG, tym razem przeciwko paradygmatowi egzergetycznemu, ale również elektroprosumenckiemu, jest przedstawiona w nim argumentacja na rzecz „ochrony” (obrony) budownictwa przed koniecznością podejmowania programów pasywizacyjnych. Ta argumentacja jest szokująca już nie tylko z powodu konfliktu z wymienionymi paradygmatami, ale przede wszystkim z punktu widzenia moralnego. Zwykła przyzwoitość w tym wypadku powinna być przykazaniem nakazującym na obecnym etapie priorytet budowy kompetencji elektroprosumenckich i sektora MMSP potrzebnych do pasywizacji budownictwa zamiast topienie pieniędzy na przekształcanie Polski w czempiona technologii wodorowych, bo tej konkurencji Polska nie wygra. Importerem urządzeń grzewczych owszem będzie. A zaniechanie pasywizacji bardzo napędzi import.

3° - trzecim grzechem głównym, przeciwko paradygmatowi egzergetycznemu, jest lobbowanie „gazowych urządzeń grzewczych instalowanych w budynkach europejskich dostosowanych do zasilania biometanem i mieszanką metanowo-wodorową”, a dalej „dostosowania infrastruktury gazowej i wykorzystania do magazynowania, transportu i dystrybucji gazów odnawialnych i dekarbonizowanych przeznaczonych do ogrzewania” (cytaty zapisane z „dokładnością” minimalnie ograniczoną wymaganiami redakcyjnymi) z całkowitym pominięciem kontekstu wykorzystania gospodarki GOZ jako jednego z filarów transformacji TETIP do elektroprosumeryzmu. Przykazanie, które w tym wypadku musi obowiązywać, wynikające z całego tripletu paradygmatycznego, to wykorzystanie w pierwszym (zasadniczym) etapie transformacji energetycznej w Polsce źródeł w postaci mikroelektrowni i elektrowni biogazowych oraz (po skomercjalizowaniu) multitechnologii C-GEN do pobudzenia procesów ukierunkowanych na budowę wirtualnych systemów(WSE). Także na pobudzenie autonomizacji (względem KSE) obszarów wiejskich do elektroprosumeryzmu.

5. Komunikat prasowy SPIUG pokazuje kolejny raz zagrożenia związane z blokowaniem transformacji polskiego sektora MMSP do nowej generacji (samego siebie). Wytworzenie tej nowej generacji jest możliwe właśnie dzięki rynkom elektroprosumeryzmu, ale poza technologiami wodorowymi. Choć te są konieczne, na przykład w transporcie lotniczym; w tym segmencie Polska jest skazana na całkowite dostosowanie się do świata. Za pomocą

transformacji TETIP do elektroprosumeryzmu może natomiast zdobyć szanse dzięki postawieniu na elektrotechnologie. W tym obszarze ma większe szanse na konkurencję. Jeśli są to w dodatku szanse warunkowane względami fundamentalnymi, a decyzje o wielkim wsparciu technologii wodorowych (zwłaszcza w UE) mają tylko podstawy polityczne, to wybór dla Polski jest prosty. Tym wyborem są elektrotechnologie, i elektroprosumeryzm. Bardzo potrzebny obecnie Polsce ze względów społecznych.

Jan Popczyk, 31 marca 2021 r.

Wersja alpha